



Vier maanden na het verschijnen willen we degenen die 'Brieven naar de groene hel' gelezen hebben op de hoogte brengen van de stand van zaken. Hier krijgen we af en toe wel vragen over. Daarom dit korte bulletin met enkele wetenswaardigheden.

Zoals aangegeven op de website over het boek, is het de bedoeling om de inkomsten uit de verkoop voor het grootste deel ten goede te laten komen van ontwikkelingsprojecten in Nieuw-Guinea en Tanzania. Hoewel het natuurlijk niet om grote bedragen gaat, hebben we gemeend dit netjes en overzichtelijk via een stichting te laten verlopen. Die stichting is inmiddels opericht: Stichting Chagos. De naam komt van een kleine archipel midden in de Indische Oceaan, precies tussen Tanzania en Indonesië. In het boek gaat de aandacht immers naar beide landen uit. Dit najaar hopen we de eerste projecten uit te zoeken voor een bescheiden bijdrage. Wie weet kunnen we zelfs rechtstreeks iets voor Bukumbi betekenen. Zie ook www.brievenaardegroenehel.nl/chagos.htm

Na in 2009 Tanzania bezocht te hebben, zijn we in juli van dit jaar naar Indonesië afgereisd, voor het eerst sinds 1987. Het was daarbij vanwege het tijdsbeslag niet mogelijk om ook Nieuw-Guinea aan te doen. Maar we hebben wel Oscar weer opgezocht (na, jawel, met facebook het contact te hebben gelegd). En het werd een zeer gedenkwaardige reis naar Java en Noord-Sumatra. Oscar werkt nu bij een Indonesisch bedrijf, nog steeds in Nieuw-Guinea, waar hij de leiding heeft over olieproductie-operaties en 200 medewerkers. Zijn ouders zijn inmiddels overleden, maar hun huisje in het Batakdorp in de bergen was er nog. Hier hebben we een nacht geslapen, net als toen op de grond, met zijn zessen op een rijtje dit keer. Het verbazingwekkende was dat de oudere dorpeelingen zich de eerdere bezoeken in 1985 en 1987 nog goed konden herinneren.



Boven op bezoek bij de ouders van Oscar in het Batakdorp in 1985. Rechts met Oscar (met pet) op dezelfde plek in 2013.

Organisaties die actief zijn op het gebied van de ontwikkelingshulp in een van beide landen kunnen ook, bijvoorbeeld via hun nieuwsbrief, reclame maken voor het boek en zo mogelijk geïnteresseerde lezers erop attenderen. De betreffende organisatie krijgt dan 45% van de verkoopprijs. Er zijn reeds enkele stichtingen die hiervan gebruik gemaakt hebben. Het blijkt dat er nog steeds flink wat organisaties zijn die de Papoea's of de Tanzanianen een warm hart toedragen.



De reacties van de lezers zijn vrijwel zonder uitzondering positief (zie ook 'Nieuws'-pagina op de website). Er zijn zelfs enkele aardige recensies verschenen in gespecialiseerde bladen. Maar achter dit boek zit geen grote uitgever met dito marketingapparaat. We zijn vooral afhankelijk van mond-tot-mondreclame. We merken dat dit al wel werkt. Voor lezers die op eenvoudige wijze nog iets willen helpen bij de promotie staan onder de 'Contact'-pagina op de website enkele tips.

www.brievenaardegroenehel.nl